

Πέρασ' ή Σαρακοστή μας κι' ή μεγάλας προσευχάς,
 άνεστήθη ό Χριστός μας και αγιάζουν ή ψυχάς
 κι' οι νεκροί αυτή την ώρα τό σκοτάδι παραιτούν,
 * άνασταίνονται κι' εκείνοι και τριγύρω μας πετούν.
 *Εί λοιπόν Χριστός άνέστη, κι' ό καθένας άς γελά...
 Σάς άσπάζομαι και μένω, και τοῦ χρόνου πιό καλά.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

- B. *Ηλθα λοιπόν να κάνουμε κι' εμείς Χριστός άνέστη.
 Ελ. *Αχ! άφησέ με ήσυχη, χρυσέ μου πυροσβέστη.
 B. αυτά εις άλλους να τὰ λές και όχι 'στον Βαγγέλη.
 Ελ. θα έλθουνε τ' άφεντικά...
 B. Καθόλου δέν με μέλλει.
 Χιλιας κυράδες κι' άν έλθουν, έγώ θα σε φιλήσω,
 δέν μου γλυτώνεις, μάτια μου, και μήν τραβεζέσαι 'πίσω.
 Ελ. *Αχ! μή με κάμης να χαθώ για τό Θεό, Βαγγέλη.
 B. Είναι φωτιας τὰ μάτια σου και τό φιλι σου μέλι.
 *Εγώ άν σδύνω μιὰ φωτιά, μα δέκα σύ μ' άνάβεις.
 Ελ. Μ' ένα φιλι, Βαγγέλη μου, και τι θα καταλάβης;
 B. *Εγώ τό ξέρω τζόγια μου... *Αχ, ή ματιας εκείναις!
 για 'μας τούς πυροσβέστηδες 'γινήκαν ή κουζίναις.
 Ελ. *Ας ήναι πιά, Βαγγέλη μου, ένα φιλι 'στο δίνω
 B. *Αχ! τι γλυκό!... μα δέν 'μπορώ μ' ένα φιλι να μείνω.
 Νά! κι' άλλο εις τό μάγουλο, νά! κι' άλλο μέσ 'στο στόμα,
 νά! κι' άλλο εις τή μύτη σου και 'στο λαιμό άκόμα.
 Ελ. Κτυπά ή πόρτα 'γρήγορα για τό Θεό να φύγης.
 B. στάσου να φύγω πρώτα 'γώ, και ύστερα ανοίγεις.
 Ελ. Εις τό μικρό τοῦ παλατιού θα σ' εβρω περιδόλι.
 B. *Εκει θε να σε καρτερώ με την παρέα δλη.

ΧΕΛΙΔΟΝΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

- Χελιδόνα — Χριστός άνέστη, Νικολή...
 σοῦ χρωστώ ένα φιλι
 άπ' τότε πούλθε ή βουλή.
 Στεφανίδης — Κυρία μου, σ' ευχαριστώ
 μα κι' άν έγέρασα βαστώ,
 Περδίκι μου ζωγραφιστό.

ΜΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

*Ο ήγεμών ό Βούλγαρος μäs έρχετ' έδω πέρα,
 όπου κι' άν ήναι, έφθασε με κόκκινη παντιέρα.
 Τών Τσούσηδων 'σηκώθηκαν και πάλι τὰ φουσάτα,
 και θα τοῦ γίνη φαίνεται επίσημη παράτα.
 Παραγγελιας για φώσφορα και τρακατρούκες δίνουν,
 και τὰ βρακιά των Τσούσηδων παντιέρας θε να γίνουν.
 *Αλλά τι διάβολο ζητεί και 'στα' δικά μας μέρη
 ό ήγεμών *Αλέξανδρος, κανεις καλά δέν ξέρει.
 Είναι τιμή μας βέβαια να έλθη στην *Αθήνα,
 να κάψουμε προς χάριν του και μιὰ όκα δροσίνα,
 αλλά για τούτη την τιμή τον κατευχαριστούμε,
 και πιό καλά την μούρη του ποτέ να μην την 'δουμε'
 κι' άν ήθελε τό κάντρο του μονάχα να μäs στείλη,
 'μπορούσαμε να γίνουμε με τούς Βουλγάρους φίλοι.
 Μά, κύριε *Αλέξανδρε, δέν κάθεται 'στ' αυγά σου;
 παραίτα μας 'στο χάλι μας και κύττα τή δουλειά σου.
 Τι βασιλεις, τι πρίγκηπες πλακόνουν 'στην *Ελλάδα!
 έδω ό κάθε βασιληάς θάλθη με την άράδα.
 Τώρα μäs έρχεται και σύ για νέος μουσαφίρης,
 μα 'πίσω 'στην καρότσα σου κανένα δέν θα σύρης,
 Μή χάνεται, θα κάνουμε τὰ μάτια μας γαρίδα,
 να μη μäs στήσης εξαφνα καμμιά κρυφή παγίδα!
 μονάχος θα σ' αφήσουμε να πäs εις τό Παλάτι,
 και δλοι θα σοῦ δείξουμε μ' ευγένεια την πλάτη.